

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás
	Szerző		Tárgy
	Cím <i>A dédelgetett kocsisok</i>		Hely
	Forrás: <i>Pesti napló</i>		Idő <i>" 1911 "</i>
	<i>Bp.</i> (Hely)	<i>1911 11/26.</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)
			Személy
			Helyszám

A dédelgetett kocsisok.

A fővárosnál rendkívüli becsben állanak a bérkocsisok. Akármikor van szó róluk, egymásután kelnek föl a bizottsági tagok és akár van ok rá, akár nincs, védelmükbe veszik a pesti kocsisokat. Most is, amikor a közlekedési bizottság az autotaxi-szabályrendeletéről tárgyalt, nem azzal törődtek, hogy az autotaxi olcsó legyen, hanem hogy a bérkocsisok kaphassák meg az automobil-bérkocsik engedélyét. Nem azt hangoztatták, hogy a szabályrendelet túlságosan drága árat akar velünk fizettetni, hanem azt, hogy ezt a drága árat a bérkocsisok kaphassák meg.

Nem tudjuk megérteni, honnan ez a túlságosan nagy kocsis-szeretet. Budapesten nap-nap után botrányok vannak a kocsisok körül s talán egyetlen ember sincs Pesten, aki ne érezte volna a mai állapot rettenetességét; mindenki panaszkodik és szidja a kocsisokat s ekkor a főváros közlekedési bizottságában arra törekszenek, hogy ezek a mai állapotok továbbra is ilyenek maradjanak. Mintha valaki az automobil-omnibusz közlekedést akarná behozni s akkor amellől érvelnének, hogy jobbak a mai döcögős, régi bárkák. Mindenki azon örül Pesten, hogy nemcsak a kocsi fog megváltozni, hanem megváltozik a rendszer is s ekkor éppen a főváros közlekedési bizottságában törekszenek arra, hogy ez új rendszert megakadályozzák.

Talán ott van ennek az értelmetlen szeretetnek és dédelgetésnek az alapja, hogy a bérkocsismesterek ott ülnek a közgyűlésen s kerületi vezérférfiak, akik ingyen szállítják be szavazni azokat a polgárokat, akik még kocsin is csak nehezen mentek oda

ozp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

az urna elé. Kerületi vezérférfiak ők, jártasak a mi kommunális életünk apró szövevényeiben s így mindig megtalálják maguknak a célszerű utakat. Az automobil-bérkocsi közlekedést már régen behozták a világ minden valamire való városában, de nálunk eddig sikerült megakadályozniok. Ők voltak azok, akik kézzel-lábbal tiltakoztak minden jó közlekedési reform ellen és most, hogy nem állíthatták meg rohanó utjában az időt, most elhatározták, hogy maguknak szerzik meg az automobil-bérkocsi engedélyt.

A tanácsnál többen több ajánlat fekszik s egyik előnyösebb feltételeket kínál, mint a másik. Konkurrálnak egymással az olcsóságban, csak hogy megkaphassák az engedélyt s ekkor a fővárosnál nem-hogy odaadnák a legolcsóbb ajánlattevőnek az engedélyt, azon mesterkednek, hogy mint játsszák azt át a bérkocsismesterek kezére. Nem lehet nagyobb merényletet elkövetni a budapesti közönség ellen, mint a bérkocsismestereknek odaadni az engedélyt. A rendszerben van itt a hiba, amely nem fog megváltozni ezután sem, de ennél a kérdésnél, amikor arról van szó, hogy a közönség többet, vagy kevesebbet fizessen, nem lehet a közönség érdekét képviselő bizottsági tagoknak a kezük mellett állást foglalni.

A mai botrányos állapotokkal torkig vagyunk. Reformot akarunk mindannyian s nem lehet eltűrniünk, hogy a főváros a reform címé alatt átszolgál-

tasson bennünket a régi kezekbe. Ezeket a kezeiket mi már túlságosan jól ismerjük s többé nem kérünk belőlük. Olcsó, jó és megbízható közlekedést akarunk és a bérkocsismesterek eddig mindig azt bizonyították be nekünk, hogy mindent tudnak, csak ezt nem. A kocsijaik pompásan és kitűnően működnek valamennyi községi választáson, de ezeken kívül azután nem is törődnek mással.

Nekünk semmi kedvünk arra, hogy a választási kocsiszámlát mi egyenlitsük ki s a fővárosnak semmi joga, hogy ezt kikényszerítse belőlünk. A közlekedési bizottság pedig már ezen az uton indul. Ott már nem törődnek azzal, hogy drága lesz-e az autotaxi, csak azt sürgetik, hogy a bérkocsismesterek kaphassák meg az engedélyt. Nem hisszük, hogy e rendkívüli szeretet és dédelgetés mellett is a tanács magához merné ölelni a kocsisokat. A kocsisok irányában nem változtatna a közönség véleményén, de a tanácsnak drága volna ez az ölelés.